

[Hans Schmidt.]

ind i en familie dér og overtog i året 1920 forretningen efter svigerfaderen, som er rundet af en god dansk slægt på min hjemø. Han manglede en uge af det forekrevne tidsrum for i 1920 automatisk at erhverve dansk statsborgerskab, og alle andragender herom blev afslået. Også hans formue blev konfiskeret, og en kamp gennem 12 år for at opnå dispensation har været forgæves. Den 24. april blev konfiskationen fuldbyrdet til trods for, at der ikke kan herske tvivl om hans loyalitet. Ikke blot hans forretning, men også hans livsforsikring og hans omfattende frimærkesamling er nu endeligt konfiskeret.

Jeg må konstatere nej og afslag over hele linjen, og jeg spørger den høje regering, jeg spørger det høje ting, jeg spørger grænse-landets befolkning: hvad skal det betyde?

Formanden: For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at ministerielle skrivelser ikke kan citeres uden tilladelse.

Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 23. oktober, kl. 10 med følgende dagsorden:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

Mødet hævet kl. 17⁵⁰.

7. møde.

Torsdag den 23. oktober kl. 10.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 5, foregående forhandling sp. 133 og 198).

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Kampmann): Må jeg til indledning hilse fra statsministeren, der havde hørt de gode ønsker, der i går her fra talerstolen er udtalt om en snarlig helbredelse, ønsker, som vi alle deler. Statsministeren var meget glad herfor og har bedt mig takke alle.

Inden jeg går over til at omtale nogle af de problemer, som blev fremført af de ærede ordførere i går, synes jeg, der er grund til at takke for den gode — jeg kan måske næsten sige loyale — tone, som prægede gårsdagens forhandlinger. Ingen regering kan undgå kritik, og det er en oppositions pligt at fremføre den. Netop på denne baggrund forekommer det mig, at regeringen kan være tilfreds med det hidtidige forløb af åbningsdebatten.

Det kunne mærkes, at vi havde fået valget i 1957 på afstand. Oppositionen er begyndt at vænne sig til, at vi nu har fået en flertalsregering, og fortrydelsen herover blev ikke lagt så åbent for dagen som sidste år. Ganske vist håber man øjensynlig stadig inden for oppositionen på uenighed i regeringen. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen anvendte endog et så stort ord som „strid“ inden for regeringen om forskellige spørgsmål. Nu er det vel naturligt for en venstreviking at tænke på våbengny og kamp, selv om det ærede medlem ret beset vel ikke hører til de mest kampglade blandt vikingerne. Til det ærede medlems fortrøstning kan jeg da også oplyse, at vi inden for regeringen hidtil i al stilfærdighed har talt os til rette om de problemer, med hensyn til hvilke der helt selvfølgelig har hersket forskellige synspunkter. Resultaterne holder vi ikke for os selv. De fremgår af den politik, regeringen fører, og de forslag, som fremsættes her i tinget.

Der blev ikke af de ærede ordførere fremsat mange udenrigspolitiske bemærkninger. Måske skyldes det en hensyntagen til det forhold, at såvel statsministeren som udenrigsministeren desværre er forhindret i at deltage i denne debat. Måske kan det også udlægges derhen, at der i alle hovedtræk er en almindelig tilslutning til regeringens udenrigspolitiske linje. Jeg ser i denne forbindelse naturligvis væk fra det ærede medlem hr. Fuglsang.

De ærede ordførere hr. Erik Eriksen og hr. Poul Møller omtalte begge i deres ind-